

Parafia Ewangelicko-Reformowana

w Belchatowie

ul. Okrzei 1
97-400 Belchatów
tel./fax +48/44/632-17-89

Proboszcz: ks. bp Marek Izdebski
e-mail: marek.izdebski.ref@gmail.com

Nabożeństwa niedzielne odbywają się o godz. 9³⁰

Szkoła Niedzielną - w trakcie nabożeństwa

Lekcje religii odbywają się we wtorki i środy

Spotkania młodzieży odbywają się w środy

Lider młodzieży: Adrian Matys

e-mail: mlodziuz.belchatow@reformowani.pl

Ośrodek Profilaktyki i Rozwoju Osobowości

ul. Okrzei 1

97-400 Belchatów

tel. 44/632-70-90

Konto bankowe parafii

74 1020 3958 0000 9702 0070 0

PKO BP Belchatów

Nabożeństw w kaplicy szpitala w Belchatowie

Odbywają się w 1 i 3 wtorek miesiąca o godz. 18⁰⁰

Parafia Ewangelicko-Reformowana

w Kleszczowie

ul. Słoneczna 4
97-410 Kleszczów
tel./fax +48/44/731-38-18;
tel. kom. 603-954-945
www.kleszczow.reformowani.pl
e-mail: kpgkleszczow@interia.pl

Proboszcz: ks. Krzysztof Góról

Nabożeństwa niedzielne odbywają się o godz. 11⁰⁰

Szkoła Niedzielną - dla grupy najmłodszej i przedszkolnej

- po nabożeństwie (oprócz świąt i ferii)

Lekcje religii:

- grupa przedszkolna - poniedziałki o godz. 16⁴⁵

- grupa pokonfirmacyjna - poniedziałki o godz. 17³⁰

Kółko muzyczne - poniedziałki o godz. 19³⁰

Spotkania młodzieży - w poniedziałki godz. 18³⁰

Lider młodzieży: Mateusz Kacprzyk

e-mail: mlodziuz.kleszczow@reformowani.pl

NIP 769-19-63-123 Regon 590347324

Konto bankowe parafii

72 8978 0008 0005 6430 2000 0010

Bank Spółdzielczy w Kleszczowie

Parafia Ewangelicko-Reformowana

w Żelowie

ul. Sienkiewicza 14a
97-425 Żelów
tel./fax +48/44/634-10-53, 634-20-60
www.zelandia.pl

Proboszcz: ks. Tomasz Pieczko

tel. kom.: 791-040-503

e-mail parafii i pastora: per@zelandia.pl

Dyżur Pastora Zboru w jego biurze na plebanii:

W każdy czwartek, w godz. 8.00-12.00

Nabożeństwa niedzielne - godz. 10⁰⁰

Szkoła Niedzielną - w trakcie nabożeństwa

Lekcje religii (prowadzi ks. Tomasz Pieczko):

wtorek: kl. „0” i 1 - godz. 13¹⁵-14⁰⁰

kl. 2 i 3 szk. podst. - godz. 14⁴⁵-16¹⁵

środa: kl. 4, 5 i 6 szk. podst. - godz. 15⁰⁰ - 16³⁰

piątek: kl. 1, 2 i 3 gimnazjum - godz. 15⁰⁰ - 16³⁰

liceum - godz. 17⁰⁰ - 18³⁰

Grupa młodzieżowa języka włoskiego: czwartek: 19⁰⁰

Grupa dziecięca języka francuskiego: piątek: godz. 14⁰⁰

Gry rodzinne na Sali gimnastycznej ZSP w Żelowie : środa godz. 19⁰⁰

Próby zespołu „Żelowski Dzwonki”:

- w soboty o godz. 9⁰⁰-11³⁰ (grupa starsza)

- w soboty o godz. 11³⁰ -12³⁰ (grupa średnia)

- w soboty o godz. 12³⁰ -13³⁰ (grupa młodsza)

Spotkania młodzieży - sobota godz. 18⁰⁰

Spotkania tematyczne „Czym jest Ewangelicyzm Reformowany?...”

- 2 i 4 piątek miesiąca - godz. 19⁰⁰

Studium biblijne - w czwartki o godz. 17⁰⁰

Royal Rangers (skauting chrześcijański), zbiórki:

Zastęp Chłopców: Sobota: 12³⁰ - spotkania co dwa tygodnie

Zastęp Dziewcząt: Sobota: 17⁰⁰

Kancelaria parafialna

czynna codziennie w godz. 7³⁰-15⁰⁰

e-mail: kancelaria@zelandia.pl

Konto bankowe Parafii

40 8965 1018 2002 0070 0144 0001

Bank Spółdzielczy w Żelowie

Ewangelickie Duszpasterstwo
Chorych Szpitala Wojewódzkiego w
Belchatowie

Nabożeństwa w kaplicy szpitalnej, ze szczególną
Modlitwą za chorych, w 1 i 3 wtorek miesiąca, o
godz. 18⁰⁰

Pastor jest do dyspozycji osób chcących spotkać się, porozmawiać:

- w 1 i 3 wtorek miesiąca, w kaplicy szpitalnej,

od godz. 17¹⁵ do 18⁰⁰

- oraz na indywidualne wezwanie telefoniczne

Kontakt:

Ks. Tomasz Pieczko

tel: +48/791-040-503

Biuletyn Parafii Ewangelicko-Reformowanych

NOWINY

Rok VI - Nr 6

Żelów

Grudzień 2015

Giotto di Bondone, Narodzenie Chrystusa, Fresk 1304-06

Drodzy Bracia i Siostry naszej drogiej parafii żelowskiej.

Kolejny Rok w naszym życiu dobiega końca, a tuż za nami Święta Bożego Narodzenia.

W sposób naturalny czas ten zachęca do zastanowienia: jak minął odchodzący rok, ale i do wyrażenia nadziei: oby kolejny nadchodzący był lepszy (także dla tych, dla których kończący się rok może być zapisany jako udany, dobry i pełen sukcesów na różnych polach).

Czyli, to czas podsumowania, ale i oczekiwań, czas zmagania się z przeszłością, ale i czas spoglądania - z nadzieją - w przyszłość.

A zatem, realizacji Waszych pragnień, tego co dobre i błogosławione, życzymy Wam drodzy Bracia i Siostry naszej żelowskiej społeczności.

Życzymy z nadzieją, że nasz dobry Pan poprowadzi Was, nas wszystkich, swoimi ścieżkami, na których wszelkie nasze ciężary staną się lekkie, a to co piękne - jeszcze bardziej nabierze kolorów.

Niech Was Pan błogosławi i niech Was strzeże; niech każdego dnia, w nadchodzącym roku 2016, okazuje Wam swoje - pełne miłości - oblicze.

ks. Tomasz Pieczko oraz Kolegium Kościelne

NOWINY

Miesięcznik Parafii Ewangelicko-Reformowanych
Belchatów-Kleszczów-Żelów

Redakcja lokalna:
Belchatów: ks. bp Marek Izdebski, tel. 606-128-037
marek.izdebski.ref@gmail.com
Kleszczów: ks. Krzysztof Góról, tel. 603-954-945
kpgkleszczow@interia.pl
Żelów: ks. Tomasz Pieczko, tel. 791-04-05-03
per@zelandia.pl

Druk:

Parafie Ewangelicko - Reformowane

W Belchatowie, Kleszczowie i Żelowie

Za treść artykułów odpowiadają ich autorzy.

Redakcja zastrzega sobie prawo skracania i redagowania tekstów.

Informacje z życia Zboru i Kościoła

FESTIWAL „MUZYKA ŚWIATA”

23 października - Zelowskie Dzwonki zagrały koncert w ramach w 7 Edycji Międzynarodowego Festiwalu „Muzyka Świata” w Kościele Ewangelicko-Augsburskim św. Piotra i św. Pawła w Pabianicach.

Dyrektorem festiwalu była pani Magdalena Hudzieczek-Cieślak (małżonka ks. bpa Jana Cieślara, biskupa diecezji warszawskiej Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego. Festiwal, który odbywał się podczas 7 weekendów października, objął patronatem honorowym prezydent miasta Pabianic.

ŚWIĘTO NIEPODLEGŁOŚCI

11 listopada b.r., w obchodzone uroczyste w całym naszym kraju Święto Odzyskania Niepodległości, także nasz zbor, symbolicznie, tu w Zelowie, zaznaczył swój szacunek do historii i do wartości z nią związanych.

Nasi skauci, Royal Rangers, dzielnie pełnili, wraz z harcerzami z Łasku - wartę przy Kamieniu Katyńskim, a pastor parafii, ks. Tomasz Pieczko, wspólnie z ks. Jackiem Ambroszczykiem, proboszczem parafii katolickiej,

złożyli kwiaty po tym pomniku, przypominającym także naszych współwyznawców, którzy oddali ich życie w strasznym czasie II wojny światowej.

KĄCIK DLA DZIECI

Daniel c.d.

Pamiętacie historię z poprzedniego wydania Nowin?

Była ona o Danielu i królu Nebukadnesarze. Daniel, po wytłumaczeniu snów króla Nebukadnesara, został jego pierwszym sługą. Żył się Danielowi bardzo dobrze na dworze królewskim, do czasu, aż król nie kazał wykonać posągu (nowego bożka) i kazał się wszystkim pokłonić przed nim, pod karą wtrącenia do pieca ognistego.

Przyjaciele Daniela, którzy kochali Pana Boga, nie pokłonili się bożkowi, zaraz więc zostali wtrąceni do rozpalonego do maksimum pieca. Jednak ich wiara w Boga była bardzo silna i Bóg pomógł wszystkim trzem przetrwać w ogniu. Nebukadnesar przestraszył się i kazał ich uwolnić. Tak oto król Nebukadnesar przekonał się, że istnieje Ktoś o wiele potężniejszy od wszystkich ziemskich, wymyślonych bogów.

Kolejnym z królów, pod którego rządami żył Daniel, był król Dariusz. Król ten, po namowach innych niedobrych sług, zakazał modlitw do innych bogów, poza sobą samym. Daniel nie usłuchał zakazu, gdyż kochał swojego Boga i codziennie modlił się do Niego. Dariusz dotrzymał swojej groźby i wrzucił Daniela do dołu, w którym były lwy. Następnego ranka król poszedł sprawdzić, czy Bóg Daniela pomógł mu. Jakże król był szczęśliwy, widząc Daniela całego i zdrowego.

Po całej tej historii, Daniel został najważniejszym sługą króla i najwyższą osobistością w kraju. Król Dariusz rozkazał, by wszyscy mieszkańcy państwa służyli Bogu Daniela.

Krótką sentymentalną podróż do „języka czeskiego”:

Prosinec

**Každým rokem nakonec,
přijde měsíc prosinec.
Přinese nám stromeček,
pod stromečkem dáreček.**

Red. Ewa Pospiszył-Woźniak

OSTATNIE POŻEGNANIA

W sobotę, 21 listopada, o godz. 14.00, na naszym cmentarzu została złożona urna z prochami p. Eugenii Zofii Antoszczyk z d. Walta, wieloletniej parafianki zboru w Łodzi. Pani Eugenia zm. 5 maja 2015 r. w Kołobrzegu, ale jej życzeniem było, by być pochowana na zelowskim cmentarzu. To życzenie jej zostało zrealizowane.

We wtorek, 24 listopada, o godz. 11.00, na naszym cmentarzu odbyła się ceremonia pogrzebowa p. Jarosława Semeradta, ur. 16 czerwca 1963 r., a zm. 19 listopada br.

Obu ceremoniom przewodniczył ks. Tomasz Pieczko.

SYNOD KOŚCIOŁA EWANGELICKO-REFORMOWANEGO W ŁODZI

W sobotę, 28 listopada, w Łodzi, obradował Synod Kościoła Ewangelicko Reformowanego. Jak zawsze, w obradach aktywny udział brała grupa delegatów z naszej parafii.

Tym razem sesja Synodu była poświęcona prawie wyłącznie kwestiom finansowym, a przede wszystkim przyjęciu preliminarza wydatków kościelnych na rok 2016.

Poniżej zamieszczamy oficjalny dokument naszego Kościoła, przesłany do wiadomości naszych parafii, a podsumowujący efekty obrad synodalnych:

KOŚCIÓŁ EWANGELICKO-REFORMOWANY W RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ PREZES SYNODU

Warszawa, 10 grudnia 2015 r.

godnie z § 17 Regulaminu Synodu uprzejmie informujemy, że obradujący 28 listopada 2015 roku w Łodzi Synod Kościoła Ewangelicko-Reformowanego w RP uchwalił, co następuje:

Synod przyjął protokół z sesji zwyczajnej w maju 2015 r.

Synod dokonał zmiany w *Regulaminie finansowym* w Art. 6 dotyczących wynagrodzenia duchownych.

Synod przyjął budżet Kościoła na 2016 rok (w załączeniu).

Synod prolongował do 1 stycznia 2018 roku spłatę pożyczki zaciągniętej przez Parafię zelowską.

Synod zlecił Komisji problemowej przygotowanie do sesji Synodu w kwietniu 2016 r. projektu opinii Kościoła w sprawie mowy nienawiści i zachowań ksenofobicznych.

Postanowiono, że w 2016 roku odbędzie się: wiosenne sprawozdawczo-wyborcze posiedzenie Synodu w dniach 23-24 kwietnia w Kleszczowie oraz jesienne w dniach 14-16 października w Cieszynie (wspólnie z Kościołem Ewangelicko-Augsburskim).

Postanowiono, że protokół z bieżącej sesji Synodu powstanie do końca stycznia 2016 r.

Poniżej treści uchwał Synodu:

Uchwała 3/2015 z dnia 28.11.2015 r.

Synod Kościoła Ewangelicko-Reformowanego w RP obradujący 28 listopada 2015 r. w Łodzi, dokonał zmiany w *Regulaminie finansowym* Kościoła w Art. 6 dotyczących wynagrodzenia duchownych. Artykuł ten otrzymuje następujące brzmienie (zmiany zaznaczono kursywą):

Art. 6

Każda Parafia dotowana otrzymuje z Konsystorza dotację na swoją działalność w wysokości ustalonej przez Konsystorz na podstawie zgłoszonych potrzeb danej Parafii odpowiednio do jej potrzeb z uwzględnieniem liczby członków Zboru oraz wysokości zebranych funduszy. Dotacja ta przeznaczona jest na:

zapewnienie opieki duszpasterskiej dla Parafii,

utrzymanie budynku kościoła w zakresie wynikającym z obowiązujących przepisów prawa budowlanego.

Wysokość dotacji dla zapewnienia podstawowej opieki duszpasterskiej dla Parafii ustalana jest z zachowaniem następujących zasad:

Ilość etatów dla osób duchownych, jakie są niezbędne dla danej Parafii, ustalana jest z uwzględnieniem ilości członków zboru i zasięgu działania danej Parafii, przy czym nie może to być mniej niż ¼ etatu.

Podstawowe wynagrodzenie duchownego (*administratora lub proboszcza*) w danym roku ustalane jest w wysokości odpowiadającej wynagrodzeniu *dyplomowanego* nauczyciela publicznej szkoły średniej za IV kwartał poprzedniego roku kalendarzowego.

Osoba wyznania ewangelicko-reformowanego, która została ordynowana na zasadach i w trybie określonym w art. 33 Prawa Wewnętrznego Kościoła otrzymuje podstawowe wynagrodzenie w danym roku w wysokości odpowiadającej wynagrodzeniu kontraktowego nauczyciela publicznej szkoły średniej za IV kwartał poprzedniego roku kalendarzowego.

Natomiast podstawowe wynagrodzenie duchownego, który odbył wikariat, co najmniej dwuletni z następnie złożył drugi egzamin konsystorski, w danym roku ustalane jest w wysokości odpowiadającej wynagrodzeniu mianowanego nauczyciela publicznej szkoły średniej za IV kwartał poprzedniego roku kalendarzowego.

Wysokość dotacji dla poszczególnych Parafii na dany rok ustala Konsystorz w terminie do 15 grudnia roku poprzedniego w oparciu o prognozowane przez Parafie koszty utrzymania, zgłoszone do Konsystorza w terminie do dnia 30 października roku poprzedniego, na formularzu stanowiącym **Załącznik nr 2** do niniejszego Regulaminu.

Każda Parafia, w terminie do 30 kwietnia danego roku składa do Konsystorza pisemne sprawozdanie z wykorzystania otrzymanej dotacji w poprzednim roku na formularzy stanowiącym **Załącznik nr 3** do niniejszego Regulaminu.

Parafie, które nie będą chciały w danym roku korzystać z dotacji, składają oświadczenia do Konsystorza w formie uchwały kolegium Parafii, w terminie do 15 grudnia roku poprzedniego.

Znowelizowana wersja *Regulaminu finansowego* stanowi **załącznik** do niniejszej uchwały.

Uchwała 4/2015 z dnia 28.11.2015 r.:

Synod Kościoła Ewangelicko-Reformowanego w RP obradujący 28 listopada 2015 roku w Łodzi przyjął przygotowany przez Konsystorz budżet Kościoła z następującymi zmianami:

w punkcie IV 1a przy nazwisku ks. R. Lipiński dopisać kwotę 500 zł, w punkcie IV 2b dopisać kwotę 1000 EUR z dopiskiem „wpisowe Kościoła na Spotkanie Chrześcijan Europy Środkowoschodniej-Budapeszt.

Warto pamiętać, że wyłącznie uczniowie, którzy poprosili Pana o wytłumaczenie im przypowieści poznali ich prawdziwy sens (Mt 13). Biblia np. chwali także chrześcijan z Berei, ponieważ poddawali oni egzaminowi zgodności z Pismem nauczanie, które było im podawane (Dz 17,11-12).

Warto, a nawet trzeba zatem zdobyć się na wysiłek, tak skądinąd niemodny dzisiaj, w świecie, w którym przyzwyczajają się nas do minimalizowania wysiłków poznania i analizy.

Plan lektury

Można spotkać chrześcijan stosujących różne metody czytania Pisma. Niektórzy otwierają Biblię w sposób przypadkowy, z nadzieją znalezienia w ten sposób słowa budującego. Inni zadowolają się czytaniem niewielkich fragmentów w kalendarzach chrześcijańskich lub innych propozycjach wybranych krótkich lektur. Taka forma lektury nie jest najbardziej owocną, ponieważ Biblia jest przede wszystkim historią – historią wypełnienia naszego zbawienia.

Uporządkowana lektura poszczególnych ksiąg biblijnych (prowadząca do poznania całej Biblii) pozwala lepiej zrozumieć fakty i oddalone w czasie relacje między przyczyną i skutkiem...

Oczywiście, przez lekturę całości Biblii nie można rozumieć lektury rozpoczynającej się pierwszymi rozdziałami I Księgi Mojżeszowej/Księgi Rodzaju.

Jak już wspominałem wyżej, szereg osób stosujących tę metodę porzuciło lekturę na skutek znużenia, a nawet znudzenia np. bezużytecznymi w ich ocenie detalami funkcjonowania dawnych form kultu Izraela.

Warto zatem przyjąć pewien porządek wprowadzenia w lekturę całości Biblii, jako pierwsze działanie wyznaczając sobie lekturę wybranych ksiąg biblijnych, w pewnym wybranym porządku (porządek ten jest jednym z możliwych, można spotkać także inne propozycje, zdążające w tym samym najczęściej kierunku), zgodnie z proponowanymi etapami:

Etap 1: I Księga Mojżeszowa/Rodzaju, Ewangelia wg św. Jana,

Etap 1: II księga Mojżeszowa/Wyjścia, Księga Rut lub Estery, Księga Kaznodziei Salomona/Koheleta, Księga Izajasza, Ewangelia wg św. Mateusza lub Marka,

Etap 3: IV Księga Mojżeszowa/Liczb, Księga Jozuego, Księga Sędziów, I i II Księga Samuela, I i II Księga Królewska, Księga Ezdrasza, Księga Nehemiasza, Ewangelia wg św. Łukasza, Dzieje Apostolskie.

Może właśnie taka forma lektury ciągłej, ale w pewnym porządku naznaczonym przez proponowane etapy, będzie pomocą dla tych, którzy podejmą się realizowania tego niezwykle istotnego dla życia wiary zamierzenia: zapoznania z Biblią, Słowem, które dał Pan dla nas, dla naszego życia, abyśmy żyli z Nim i życie to budowali zgodnie z Jego wskazówkami.

ks. Tomasz Pieczko

Ważność, znaczenie Biblii w naszym życiu, zmieni się radykalnie, kiedy poznamy bliżej Boga, kiedy stanie się On naszym Ojcem, kiedy Jezus będzie naszym zbawicielem, a Duch Święty inspirującym nasze życie.

Apostoł Jan wyrażał już tę prawdę słowami: *...kto zna Boga, słucha nas, kto nie jest z Boga, nie słucha nas. Po tym poznajemy ducha prawdy i ducha fałszu* (1 Jn 4,6).

Jakub wskazuje nam drugi warunek utrzymania zainteresowania Biblią: *A bądźcie wykonawcami Słowa, a nie tylko słuchaczami, szukającymi samych siebie* (Jk 1,22).

Kiedy stajemy się posłuszni wskazówkom, które znajdujemy w Słowie Bożym, jesteśmy błogosławieni. Błogosławieństwo to dodaje nam odwagi do poszukiwania innych wskazań i do pójścia za nimi.

Odwrotnie, jeśli nie mamy ochoty, by pójść za Dobrym Pasterzem... Zmniejszenie naszego zainteresowania lekturą Biblii jest generalnie wskazówką duchowego cofania się, lub jakiejś blokady (grzechu) w naszym życiu.

Jezus mówi także do nas: *Jeśli kto chce pełnić wolę jego, ten pozna, czy ta nauka jest z Boga, czy też Ja sam mówię od siebie* (Jn 7,17).

Warunki ludzkie.

Nasze zainteresowanie Biblią zależy od elementów duchowych, o których napisałem wyżej, ale także inne elementy, ludzkie tym razem, nie są wykluczone. Dzieło Boże nie wyklucza wysiłków ludzkich, a wręcz przeciwnie – czyni je możliwymi i skutecznymi (por. 2 Pi 1,37).

To zatem chcę tym razem podkreślić: Jest rzeczą bardzo ważną, by mieć odwagę i samodyscyplinę do wkładania wysiłku w poznawanie Biblii, w jej lekturę. Piotr w swoim liście pisze: *jako nowonarodzone niemowlęta, zapragnijcie nie sfałszowanego duchowego mleka, abyście przez nie wzrastali ku zbawieniu* (1 Pi 2,2). Zachęca do zaangażowania całej naszej woli w tę lekturę, w poszukiwanie wszystkich pomocy użytecznych w tej lekturze, jak choćby książek i komentarzy, map, zdjęć...

Warunki intelektualne.

Niestety, zdarza się – i to nierzadko – spotykać osoby, które uważają, że do owocnej dla ducha lektury Biblii trzeba odłączyć w niej inteligencję i dać się jakby przeniknąć tekstem i atmosferą biblijną, tworząc rodzaj osmozy.

Biblia sama nie aprobuje takiej postawy lektury „mistycznej”. Wskazuje ona, że oczekuje się od nas, byśmy czynili dobry użytek z naszych zdolności intelektualnych, którymi nas Pan obdarzył. Bardzo często sam Jezus zwraca się do zdrowego rozsądku swoich słuchaczy, by ci użyli go do rozsądzenia jakiejś zagadki, którą im proponuje (Mk 3,4; Łk 10,36-37; 14,25-33; 18,7; 20,41).

Apostoł Paweł apeluje do inteligencji swoich czytelników: *Przemawiam jak do rozsądnych: Rozsądźcie sami, co mówię* (1 Kor 10,15).

Jeżeli chcemy zrozumieć przekaz biblijny, nie możemy bać się osobistego wysiłku intelektualnego.

Przyjęty budżet stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

Uchwała 5/2015 z dnia 28.11.2015 r.:

Synod Kościoła Ewangelicko-Reformowanego w RP obradujący 28 listopada 2015 roku w Łodzi wyraża zgodę na rozpoczęcie spłaty przez Parafię w Żelowie pożyczki udzielonej przez Kościół Ewangelicko-Reformowany w RP od dnia 1 stycznia 2018 r.

Uchwała 6/2015 z dnia 28.11.2015 r.:

Synod Kościoła Ewangelicko-Reformowanego w RP obradujący 28 listopada 2015 roku w Łodzi zleca Synodalnej Komisji Problemowej w terminie do kwietniowej sesji Synodu sformułowanie projektu opinii Kościoła w sprawie mowy nienawiści i zachowań ksenofobicznych w stosunku do różnych grup etnicznych i religijnych.

Sekretarz Synodu

Jolanta Pospiszyl

Prezes Synodu

dr Ewa Józwiak

WSPÓLNY WYJAZD DO WARSZAWY... - NABOŻEŃSTWO Z OKAZJI 90-TYCH URODZIN KS. ZDZISŁAWA TRANDY

W niedzielę, 06 grudnia, we wczesnych godzinach porannych, cały autobus wypełniony parafianami z Żelowa oraz członkami zespołu Żelowskie Dzwonki wyjechał do Warszawy. Celem wspólnego wyjazdu było uczestnictwo w nabożeństwie w warszawskim kościele, podczas którego przybyli podziękowali Panu Bogu za wieloletnią posługę w Kościele ks. Zdzisława Trandy, wieloletniego pastora zboru żelowskiego i biskupa Kościoła.

Bardzo miłym prezentem dla jubilata ze strony parafii żelowskiej, w której pełnił on wieloletnią i tak owocną posługę, był album, składający się ze zdjęć przedstawiających istotne momenty posługi duszpasterskiej ks. Zdzisława (całość albumu można

o b e j -
r z e c ń
na
stronie
interne-
t o w e j
p a r a f i i)
o r a z

udział w nabożeństwie i koncert po jego zakończeniu naszych Dzwonków.

Nie brakło wzruszających momentów spotkań osób, które nie widziały się od lat, a teraz mogły wymienić się informacjami o życiu teraz-

niejszym, podzielić wspomnieniami...

KONCERT DZWONKÓW W IZBIE CELNEJ W ŁODZI

17 grudnia – Zelowskie Dzwonki zagrały koncert, w Izbie Celnej w Łodzi, dla bardzo niecodziennych odbiorców - podczas Wigilii służb mundurowych województwa łódzkiego. Spotkanie zaszczylicili swoją obecnością: Wojewoda Województwa Łódzkiego, Pan prof. Zbigniew Rau i Marszałek Województwa, Pan Witold Stępień oraz Pani Prezydent Miasta Łodzi Hanna Zdanowska.

Wszyscy wyrażali niekłamany podziw dla gry naszej młodzieży, prowadzonej przez p. Anne Kimmer.

AKCJA „PREZENT POD CHOINKĘ”

Jak co roku nasza parafia nie tylko koordynowała lokalne uczestnictwo, ale i realizowała największą część akcji „Prezent pod choinkę”, której efektem było (dzięki współpracy z Centrum Misji i Ewangelizacji Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego) przesłanie znaczącej ilości paczek dla naszych współwyznawców, przede wszystkim na Ukrainie.

We współpracy z kilku szkołami z terenu Zelowa (tu bardzo chcemy podziękować dyrektorom szkół zelowskich, którzy wsparli ten projekt w ich szkołach) oraz dzięki znacznemu

udziałowi członków naszego zboru, udało nam się przygotować i przesłać ponad 130 paczek z artykułami szkolnymi, słodyczkami, maskotkami i kosmetykami.

Mamy głęboką nadzieję, że wniosły one nieco radości w czas Świąt naszych braci i sióstr na Ukrainie, która przeżywa tak trudne momenty swojej historii. Dziękujemy z serca i polecamy modlitwie wszystkich tych, którzy okazali szczerą w sobie i okazali tym samym świadomość, że duch Ewangelii zobowiązuje nas do pamiętania o tych, którym jest trudniej niż nam.

Dziękujemy także i równie mocno tym, którzy poświęcili ich czas pakując paczki na Plebani; którzy (dzieci i dorośli) z takim entuzjazmem spędzili ich popołudnie pracując wspólnie nad ostatecznym przygotowaniem prezentów.

Dziękujemy Wam wszystkim - to ważne i dobre świadectwo odpowiedzialności ludzkiej, obecnej w naszej społeczności!

W takim właśnie wymiarze jest niezbędnym, z punktu widzenia literackiego i kulturowego „zaprzężyć się” z zawartością tej księgi. A jednak, choć jest ona tak łatwo dostępną, tak niewielu w sumie chrześcijan (bądź osób interesujących się chrześcijaństwem) zna ją naprawdę dobrze. Nawet pośród chrześcijan „praktykujących” ilu przeczytało ją w całości? Dlaczego?

Powody tego mogą być bardzo różne. Najwięcej może być związanych z samą specyfiką Biblii. Być może niektórzy z czytających ten tekst próbowali podjąć się czytania Biblii od pierwszych jej stron i poczuli się relatywnie szybko wyzbyci odwagi i chęci kontynuowania. Stwierdzili, że choć dość łatwo można czytać I Księgę Mojżeszową/Rodzaju, to już kolejne, następujące po niej często zawierają detale lub opisy zupełnie nie interesujących nas zwyczajów związanych z kultem, a czasami wręcz gorszą nas swoim okrucieństwem. Czasami także pojawiają się wyrażenia niezrozumiałe, symbole niepojęte dla naszej wyobraźni kulturowej.

Dlatego też wielu (i to pozytywnie u początków nastawionych) chrześcijan, porzuciło tę lekturę, czasem wręcz z niesmakiem.

Trudności

Zanim zatem podejmiemy się lektury Biblii, miejmy świadomość oczekujących nas podczas niej trudności. Biblia nie jest jakkolwiek książką. Jest to księga, poprzez którą Bóg mówi także dzisiaj, do nas. Jest to księga, poprzez którą Bóg chce nas doprowadzić do zbawienia i prowadzić nas w życiu zgodnym z Jego planem.

Nasza lektura Biblii jest w pierwszym rzędzie walką duchową.

Czytanie Biblii, to zatem także przeciwstawienie się siłom przeciwnym Bogu. Nie pozostaną one nigdy nieaktywnymi, będą szukały wszelkich sposobów, aby przeszkodzić naszej lekturze.

Sam temat Biblii także stanowi trudność. Mówi się w niej o Bogu i rzeczywistościach duchowych. Język wyrażający te elementy będzie w naturalny sposób figuratywny, a styl często abstrakcyjny.

Trudności typu literackiego nie są także banalnymi. Jest to księga napisana przez dziesiątki autorów, a redakcja jej rozciąga się na wiele stuleci. Nie jest zatem możliwym czytanie jej, jak dzieła jednego autora.

Możemy dodać do tego także zróżnicowanie pochodzenia i edukacji autorów, zróżnicowanie rodzajów literackich i fakt, że autorzy najbardziej nam bliscy czasowo pisali prawie 2000 lat temu...

Warunki duchowe

Pierwszym warunkiem owocnej lektury Biblii jest szczerze pragnienie usłyszenia mówiącego do nas Boga. Warunek ten jest istotny zarówno dla wierzącego jak i dla tego, który stawia pierwsze kroki w swoim poszukiwaniu Boga, sensu życia.

Warto zatem prosić Boga w modlitwie, aby objawiał się nam poprzez strony Biblii i warto wytrwać w naszej lekturze, dopóki obietnica Jezusa („Kto szuka – znajdzie”, Mt 7,8) nie zrealizuje się w naszym życiu.

„Czym jest Ewangelicyzm Reformowany?...” – spotkania tematyczne w każdy drugi i czwarty piątek miesiąca, godz. 19.00, na Plebanii.

Z szeregu rozmów, które przeprowadziłem w ostatnich miesiącach, wynika, że wcale nierazko nasza wiedza o ewangelicyzmie reformowanym, czyli o zasadach wyznawanej przez nas wiary, a także wynikające z tej wiedzy przywiązanie do tych zasad (wiedza daje świadomość ich wartości!), nie są jednoznaczne. Powodów tego jest szereg i nie czas, ani sens, poddawać zjawisko to analizie.

Musimy jednak mieć świadomość, że jako zdecydowana mniejszość religijna w naszym środowisku szkolnym, zawodowym, koleżeńskim, itp. musimy dysponować naprawdę dobrym przygotowaniem, pogłębioną refleksją, aby móc nie tylko zachować naszą tożsamość wiary, ale także by móc o niej świadczyć pozytywnie, potrafiąc zadowalająco odpowiedzieć na czasami zadawane nam pytania.

Kolejnym wyzwaniem dla naszego środowiska są małżeństwa mieszane, do których odnosimy się z dużym szacunkiem, ale i jesteśmy świadomi, że kwestie natury religijnej niejednokrotnie stają w nich na porządku dziennym, zwłaszcza w okresie różnego rodzaju świąt czy uroczystości.

Po dłuższej refleksji chcę Wam zaproponować ciąg spotkań tematycznych, w każdy drugi i czwarty piątek miesiąca, o godz. 19.00, na Plebanii.

Spotkania te będą starały się odpowiedzieć na trudności naszkicowane wyżej, ale i starać się odnieść się do ewentualnych pytań czy problemów, które pojawiają się w ich trakcie, bądź też zostaną zasygnalizowane przez uczestników.

Zapraszam do udziału wszystkich, niezależnie od wieku. To ważne, przyjdźcie.

ks. Tomasz Pieczko

KATECHEZA EWANGELICKA DLA DOROSŁYCH (i nie tylko)...

Jak czytać Pismo Święte?

Od czasu usprawienia techniki druku przez Gutenberga Biblia pozostaje światowym bestsellerem wydawniczym. Zgodnie ze znalezionymi przeze mnie informacjami Biblia została przetłumaczona na ponad 2300 języków i wydano już kilka miliardów egzemplarzy tej niezwyklej księgi.

Wydaje się, że jej lektura odpowiada najważniejszym zainteresowaniom człowieka poszukującego w życiu odpowiedzi istotnych dla wypełnienia jego życia sensem, niezależnie od tego jakiej człowiek ten byłby rasy, języka lub kultury.

Jest to księga, w której Bóg przedstawia nam swoją myśl i swój plan zbawienia ludzi. Zawiera ona odpowiedzi na szereg problemów; jeśli nie bezpośrednio, to daje możliwości wypracowania podstaw do refleksji pozwalających znaleźć rozwiązanie problemu.

Jest często kluczem do szczęścia i intensywnego życia duchowego.

LODOWISKO

Rozpoczęliśmy wspólne wyjazdy na lodowisko Powiatowego Centrum Sportu w Belchatowie.

Pierwszą grupą był zastęp dziewcząt naszych Rangerów, z ich druhami odpowiedzialnymi, a drugą kilku gimnazjalistów z pastorem.

Będziemy chcieli (z możliwą regularnością) stopniowo - i wszystkimi grupami dzieci - jeździć do bliskiego Belchatowa i spędzać tam czynnie czas wolny jeżdżąc na łyżwach.

Pamiętajmy, że to nie tylko kwestia sportu i przyjemności, jaką daje jeżdżenie na łyżwach, ale to także wspólne kształtowanie w naszych dzieciach

i młodzieży świadomości, że ten Kościół, że ten zbor, jest ich miejscem wspólnego wzrastania w Panu, wspólnej formacji ludzkiej, wspólnego przeżywania czasu wolnego - uczenia się, że jesteśmy braćmi i siostrami nie tylko podczas nabożeństwa, ale we wszystkich wymiarach życia codziennego.

BOŻONARODZENIOWY KONCERT DZWONKÓW

W niedzielę, 20 grudnia, jak chce tradycja, która uformowała się w ostatnich latach, nasze Dzwonki zagrały w naszym kościele kolejny koncert kolęd.

Mieliśmy okazję wysłuchać utworów zagranych przez trzy grupy dzwonnarzy:

- grupę najstarszą, koncertową (którą tworzą młodzi ludzie już z wieloletnią praktyką nauki grania na dzwoneczkach ręcznych),

- grupę młodszą, złożoną z dzieci ze szkoły podstawowej, ale którzy pomimo młodego wieku już z dużą dzielnością zmagają się ze skomplikowaną techniką gry,

- oraz grupę najmłodszą, najmniej liczną, złożoną ze świeżo przybyłych do zespołu dzieci, które mają za sobą pierwsze trzy miesiące kontaktu z instrumentami.

Wydaje się rzeczą nadmiarową pisanie, że koncert został przyjęty z ogromnym entuzjazmem, ponieważ poziom gry naszych dzwonnarzy zawsze wzbudza niekłamany podziw. Niemniej, cieszymy się szczerze, z wielką dumą, że grają tak znakomicie, a jednocześnie mamy głęboką świadomość, że byłoby to niemożliwe bez ogromnej i bardzo profesjonalnej pracy p. Anii Kimmer, której za tę pracę serdecznie dziękujemy i życzymy jej w tej pracy dalszych, tak znakomych, sukcesów.

OKRES ŚWIĄT BOŻEGO NARODZENIA

Jak co roku członkowie, sympatycy i goście naszej parafii mogli spotkać się na nabożeństwach w naszym pięknym kościele.

Wigilia, jutrznia, samo Święto główne, oraz pozostałe dni nabożeństw zgromadziły немало parafian.

Tradycyjnie, największą frekwencją cieszyło się nabożeństwo Wigilii Bożego Narodzenia, podczas którego nie tylko parter, ale i balkony naszego kościoła wypełniali uczestniczący w nabożeństwie.

Oczywiście, wielką „atrakcją” nabożeństwa wigilijnego (proszę wybaczyć nam ten termin) i dumą rodziców, były uczestniczące w nim dzieci, które z ogromnym zaangażowaniem recytowały pilnie przygotowane, pod czujnym okiem rodziców, wiersze bożonarodzeniowe. W tym roku były to wiersze polskich autorów z różnych epok, zarówno sprzed lat prawie dwustu, jak i autorów współczesnych. Należy podziwiać nasze dzieci, które potrafiły zmóc się z czasem niełatwym dla nich słownictwem.

Luter odrzuca tradycyjną, średniowieczną, różnicę między życiem aktywnym i życiem kontemplacyjnym. To właśnie w życiu aktywnym (*vita activa*), w życiu małżeńskim i w pracy, chrześcijanin ma stanąć do służby Bogu. Codzienna praca jest zatem powołaniem Bożym.

Pamiętajmy, że Luter i inni reformatorzy, nigdy nie odrzucali biblijnej idei naśladowania Chrystusa. W ich rozumieniu, monastyczny ideał czystości, ubóstwa i posłuszeństwa winien być obecny w życiu codziennym każdego (także tego będącego w związku małżeńskim) i pracującego chrześcijanina. Każdy chrześcijanin jest wezwany do prowadzenia „życia monastycznego”, czyli życia w pełni oddanego Bogu, ale nie za murami klasztoru, a w jego życiu, w świecie, każdego dnia. Doskonałość chrześcijańska i uświęcenie są zadaniami powierzonymi chrześcijanom przez Boga w małżeństwie, rodzinie i w wykonywaniu ich pracy.

Jan Kalwin (1506-1564) w III Księdze swojego dzieła *Institutio christianae religionis*, rozwija myśl Lutera, gdy tłumaczy, że chrześcijanin rodzi się na nowo przez wiarę, a wiara „wprowadza” pokutę, która trwa całe życie. Jednak Kalwin odróżnia „pokutę legalną”, czyli „umartwienie” ciała (zdążające do samodoskonalenia przez wyrzeczenie) od „pokuty ewangelicznej”. Ta druga, właściwa, polega na coraz większym otwieraniu się na działanie Ducha Świętego, aby to On kierował naszym życiem; by nie kierowało nim nasze „ciało”, nasze ludzkie pożądania.

Kalwin uczy o powołaniu i „stanie”, w jakim przychodzi nam żyć. Przez „stan” rozumie także naszą sytuację zawodową, pozycję pracy i w pracy. Nie rozumie zawodu, pracy, tylko jako środka realizacji siebie, aktywności o korzystnych skutkach finansowych. Kalwin widzi w wykonywanym przez danego człowieka zawodzie miejsce, które jest mu przyznane przez Boga. Praca, którą chrześcijanin wykonuje, wiąże się z określoną „dyscypliną” etyczną.

Nie oznacza to, że Kalwin nie widzi pracy, jako aktywności mającej zapewnić nam niezbędne środki na życie oraz na przyjemności z nim związane. Kalwin nie był człowiekiem ociekającym smutkiem i taki smutek życia usiłującym narzucić innym... Przez wspomnianą „dyscyplinę” życia zawodowego, życia pracy i w pracy, rozumie on stałą pamięć (i poddanie się jej – stąd pojęcie „dyscypliny”) faktu, że życie chrześcijanina jest zorientowane ku wieczności Bożej i świadomość tego ma kierować jego zachowaniami wszędzie i zawsze, także w wykonywanej pracy.

Do takiej zatem „ascezy”, czyli życia zaangażowanego i odpowiedzialnego, w rodzinie i w pracy, do zorientowania tego życia na wieczność z Bogiem, zachęca nas protestantyzm/ewangelicyzm.

Pozostaje nam powrócić do postawionego na początku naszego rozważania pytania: jak minął ten rok 2015? Czy właśnie w wymiarze moich ludzkich aktywności byłem/byłam świadkiem zorientowania mojego życia na Boga, na którego patrząc inni mogli powiedzieć: „no tak, ta/ten jest ewangelikiem, a oni słyną z powagi życia i solidności”; czy też... no właśnie, jak to nazwać?

ks. Tomasz Pieczko

REFLEKSJA NA ZAKOŃCZENIE ROKU:

Ewangelicyzm, a życie praktyczne?

Na zakończenie roku 2015 r. (które zawsze skłania do refleksji) proponuję kilka słów refleksji w ramach pytania: jaka jest nasza ewangelicka postawa wobec życia, wobec wykonywanej w nim pracy (rozumianej jako ludzka aktywność twórcza w świecie)?

Musimy mieć świadomość, że protestantyzm (czyli całość refleksji powstałej dzięki wielkiemu aktowi Reformacji) w swej historii poddał tę kwestię znaczącej rewizji, wprowadzając pojęcie pracy i wykonywanego zawodu odmiennie od pojęć nauczanych przez chrześcijaństwo średniowieczne.

Koncepcja reformacyjna stanowiła fundamentalną krytykę wobec monastycyzmu (życia klasztorowego) i etyki życia z tym związanej, rozróżniającej między tzw. *vita activa* (życiem czynnym) i *vita contemplativa* (życiem kontemplacyjnym, monastycznym).

Koncepcja katolicka przyznawała (i przyznaje) większą wartość życiu „kontemplacyjnemu”, realizowanemu w klasztorach. Zgodnie z tą koncepcją Boga szuka się - i znajduje – dużo trudniej w życiu „świeckim”, codziennym, w życiu wypełnionym pracą, niż w życiu klauzurowym, „z dala od świata”. Teologia ta opiera się w swej argumentacji na biblijnej historii Marii i Marty (Ew. Łukasza 10,38-42). Marta w służbie Jezusowi symbolizuje *vita activa*, natomiast Maria miałaby wybrać tę „lepszą część” (Łukasz 10,42): słuchanie Jezusa, w teologii katolickiej utożsamione z *vita contemplativa*. Jedynie zatem asceza monastyczna pozwalałaby człowiekowi oddać się Bogu w całości... Ludzie „zwykli”, żyjący w małżeństwie i rodzinie, przymuszeni do codziennej pracy, aby zapewnić sobie środki do życia, byli postrzegani jako chrześcijanie mniej doskonali...

Marcin Luter (1483-1546) stanął w opozycji do takiego widzenia życia w małżeństwie, rodzinie i pracy. Odnosząc się do 1 Listu do Koryntian stwierdza, że każdy chrześcijanin jest powołany przez Boga i że w konsekwencji nie ma odmiennych „stanów doskonałości” wśród chrześcijan, a życie monastyczne jest pozbawione podstaw biblijnych. Wszyscy chrześcijanie są wezwani do podążania za Chrystusem, co nie oznacza oddalenia się od świata, gdyż chrześcijanie są wezwani do służby Panu w świecie i dla świata: Poza tym, niech każdy żyje tak, jak mu wyznaczył Pan, w takim stanie, w jakim powołał go Bóg; tak też zarządzam we wszystkich zborach. Był ktoś w chwili powołania obrzezany? Niech się nie obrzuje. Obrzezanie nie ma żadnego znaczenia i nieobrzezanie nie ma żadnego znaczenia, ale tylko przestrzeganie przykazań Bożych. Niech każdy pozostanie w tym stanie, w jakim został powołany. Zostałeś powołany, będąc niewolnikiem? Nie trap się tym; ale jeśli możesz stać się wolnym, raczej korzystaj z tego. Kto bowiem jako niewolnik został powołany w Panu, ten jest wyzwolencem Pana; podobnie - kto jako wolny został powołany, jest niewolnikiem Chrystusa. Drogoście kupieni; nie stawajcie się niewolnikami ludzi. Bracia, niech każdy pozostanie przed Bogiem w tym stanie, w jakim został powołany (1 Koryntian 7,17-24).

Dziękujemy rodzicom za ich wkład pracy, który czuło się wyraźnie, gdy dzieci potrafiły pięknie wyrecytować naprawdę długie fragmenty wierszy. Dziękujemy także ciciom, które powtórzyły wierszyki z dziećmi podczas prób.

Nie możemy nie wspomnieć i nie podziękować także grupce dzieci z klas 4-6, które podczas nabożeństwa wigilijnego zaprezentowały scenkę o pasterzach w wigilijną noc otrzymujących słowo anielskie, że oto Pan się narodził. Maja Woźniak, Natalka Góralewska, Ola Rist, Wiktoria Hofman i Dawid Grygier wykazali się ogromnym wyczuciem ról i zdolnościami przekazu. Nieco smutną była Martusia Pejga, która choć ćwiczyła

scenkę z kolegami nie mogła w niej z nimi uczestniczyć.

Nade wszystko jednak dziękujemy naszemu Panu, że dał nam ten Kościół, dał nam ten zbór i możliwość wspólnej modlitwy, słuchania Słowa Bożego i radości we wspólnym przeżywaniu Świąt, przypominających Jego przyjście w swoim Synu pomiędzy nas i stanie się „Bogiem z nami - Immanuelem”, który nie tylko tak wiele lat temu, ale i dzisiaj, każdego dnia, stoi obok nas, gotów nas wspierać w każdej chwili naszego życia.

Na zakończenie warto wspomnieć, że 26 grudnia, w 2-i dzień Świąt, przeżyliśmy radość Chrztu Świętego, którego pastor zboru udzielił malutkiemu Michałkowi Kimmerowi, synowi Radosława i Natalii. Cieszymy się, że oto łaska Pańska, Jego miłość, objęła w ten

szczególony sposób to dziecko i życzymy mu serdecznie, aby zobowiązania podjęte w czasie Chrztu przez jego rodziców i rodziców chrzestnych, zostały w jego życiu zrealizowane, a sam ochrzczony, doszedłszy do wieku świadomego, by mógł sam i z przekonaniem wyznać, że oto Jezus Chrystus jest Jego Panem i Zbawicielem.

ALBUM PAMIĄTKOWY KS. ZDZISŁAWA TRANDY

Zapraszamy do obejrzenia wszystkich zdjęć na stronie internetowej parafii www.zelandia.pl